

16 iulie - 22 iulie

Dreptatea și mila în Vechiul Testament (2)

Textul de memorat: „Orice făptură vie care se mișcă va trăi pretutindeni pe unde va curge râul și vor fi o mulțime de pești; căci ori pe unde va ajunge apa aceasta, apele se vor face sănătoase, și pretutindeni pe unde va ajunge râul acesta, va fi viață.” (Ezechiel 47:9)

Un cartier care în anii 1950-1960 era prosper ajunsese, spre sfârșitul anilor 1960 și începutul anilor 1970, asemenea unui câmp de luptă Majoritatea familiilor s-au mutat în alte locuri, lăsând în urmă locuințe părăsite, dărăpănate și arse. Oamenii de afaceri s-au retras, iar locul lor a fost luat de traficanții de droguri și de infractori, transformând cartierul într-o zonă rău famată.

În 1986, o familie de creștini a plecat dintr-o casă bună și s-a mutat în această zonă afectată de criză, Li s-a alăturat și un pastor dintr-un alt oraș. Împreună, au reconstruit două case incendiate și s-au mutat în ele. Apoi, au ieșit pe stradă ca să-i cunoască pe locuitori și să se împrietenească cu ei. Prin intermediul lor, Dumnezeu a înființat o biserică prin care acest cartier mort a fost readus la viață și transformat. Influența acestor credincioși persistă până astăzi și viața multor oameni de acolo s-a schimbat.

Dumnezeu are un cuvânt de spus despre rolul bisericii Sale în astfel de situații aparent fără speranță. Studiul din această săptămână continuă „să asculte” corul profeților din Vechiul Testament, care îndeamnă poporul lui Dumnezeu să reprezinte corect caracterul lui Dumnezeu înaintea lumii.

Duminică, 17 iulie - Vii în Hristos

Harul lui Dumnezeu, care-i readuce la viață pe cei morți în fărădelegi și păcate, este descris într-un tablou șocant în Ezechiel 37. Profetul Ezechiel este dus în viziune de Duhul Sfânt într-o vale plină cu oseminte umane uscate, simbolul casei lui Israel. Dumnezeu îl întreabă: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învie?” (Ezechiel 37:3).

Profetul află răspunsul la această întrebare în timp ce le proorocește oaselor.

1. Ezechiel 37:1-14. Ce urma să facă Dumnezeu pentru poporul Său?

Viziunea primită de Ezechiel avea următoarele elemente: Israeliții (1) „au înviat și au stat în picioare: era ca o oaste mare” (Ezechiel 37:10); (2) au primit promisiunea că vor fi reasezați în țara lor; și (3) aveau să știe că Dumnezeu făcuse aceasta pentru ei.

Dar învierea nu este totul. Poporul lui Dumnezeu este readus la viață cu un scop, pentru o misiune: ca să fie lumină pentru popoare.

2. Citește Efeseni 2:10. cu ce scop suntem „readuși la viață” din punct de vedere spiritual - recreați în Hristos?

„Acceptarea noastră de către Dumnezeu este sigură numai prin Fiul Său iubit, iar faptele bune sunt doar urmarea lucrării dragostei Sale care iartă păcatul. Ele nu ne conferă niciun merit și nimic din ce primim nu ne este dat pentru faptele noastre bune, în virtutea cărora am putea să pretindem că avem vreo contribuție la mântuirea noastră. Mântuirea este darul fără plată al lui Dumnezeu dat celui credincios numai datorită lui Hristos. Sufletul tulburat poate să găsească pace prin credința în Hristos, iar pacea va fi proporțională cu credința lui, El nu poate să-și prezinte propriile fapte bune ca pe un merit pe baza căruia să primească mântuirea.

Și atunci faptele bune nu au nicio valoare reală? Oare păcătosul care săvârșește păcatul în fiecare zi fără teama de consecințe este privit cu aceeași bunăvoință cu care este privit acela care se străduiește, prin credința în Hristos, să lucreze pentru propria integritate? Scriptura răspunde: «Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.»

„În rânduiala Sa divină, prin favoarea Sa nemeritată de noi, Domnul a stabilit ca faptele bune să fie răsplătite. Noi suntem primiți numai prin meritele lui Hristos, iar faptele de milă și de bunăvoință pe care le facem sunt roadele credinței.” - Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 3, ed. 2012, p. 165

Luni, 18 iulie - Apă vindecătoare

3. Citește Ezechiel 47:1-8. Ce ar putea simboliza apa care - în viziunea lui Ezechiel - curgea de sub templu?

Se spune că apa aceasta curgea „spre ținutul de răsărit”. La est de Ierusalim, se află Marea de Sare (sau Marea Moartă), o întindere de apă situată la cea mai joasă altitudine de pe glob. Între Ierusalim și Marea Moartă se întinde un teren deșertic pe o distanță de aproximativ 34 de kilometri, care include și Valea Arabah (sau Depresiunea Iordanului și a Mării Moarte). Apa mării este atât de sărată, încât nicio viețuitoare nu poate supraviețui în ea.

Textul spune, mai departe, că apa care iese din templu curge spre răsărit și, când se varsă în mare, „vindecă” apele mării. Apa aceasta poate fi simbolul bisericii, templul lui Dumnezeu (1 Petru 2:4,5), a cărei influență „curge” în lume și este o sursă de sănătate și de vindecare pentru cei morți în fărădelegi și păcate.

4. Citește Matei 5:16. Cu ce îi aseamănă Domnul Isus pe urmașii Săi și de ce?

Fluviul Zambezi din Zambia (Africa) izvorăște de sub un copac, doar un firicel de apă. Pe măsură ce înaintează spre Cascada Victoria, se transformă dintr-un pârau (adânc până la gleznă), într-o apă adâncă până la genunchi, apoi până la brâu, pentru a deveni, în final, un fluviu în care poți înota. La fel, apa care iese din templu este mai întâi mică, dar apoi se adâncește și devine „atât de adâncă, încât trebuia să înot - un râu care nu se putea trece” (Ezechiel 47:5).

Poate că la început biserica ta va avea o influență mică în localitatea sau zona în care se află, însă poți fi sigur că va reuși, cu timpul, să o transforme! „Lucrarea noastră mi-a fost înfățișată ca fiind, la începuturile ei, asemenea unui mic, foarte mic pâraieș.” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 7, p. 171

Cum poate biserica să-și mărească influența binefăcătoare și vindecătoare în lumea aceasta?

Marti, 19 iulie - Biserica: o sursă de viață

5. Citește Ezechiel 47:9. Ce efect avea apa din viziunea lui Ezechiel asupra mediului în care ajungea?

Profeția lui Ezechiel declară că râul care iese din Templul lui Dumnezeu va aduce viață pretutindeni pe unde va curge. Iar cea mai mare minune este descrisă în versetul 10. Ce surprinzător ar fi să vedem pe malurile Mării Moarte, cu apa ei neprielnică vieții, o mulțime de pescari care-și aruncă plasele de pescuit fiindcă au auzit că acolo se prind mulți pești!

Ideea este că Dumnezeu, lucrând prin poporul Său, va aduce viață acolo unde mai devreme nu era viață,

„Acolo unde Dumnezeu intervine, nu există situație fără ieșire, nu există categorie de oameni imposibil de mântuit, nu există moștenire a unui trecut nefericit care să ne condamne la un viitor umbrat de disperare.” – *The Interpreter's Bible* (Nashville: Abingdon Press, 1956), vol. 6, p. 328

Harul uimitor al lui Dumnezeu face adevărate minuni - pentru oricine îl primește, desigur! Aceasta este Evanghelia: Prin noi, Dumnezeu le poate da speranță celor disperați, căzuți, secătuiți de puteri și aflați pe moarte, din punct de vedere spiritual și fizic.

6. Compară Ezechiel 47:12 cu Apocalipsa 22:1,2. Ce spun aceste două pasaje despre destinația finală a celor vindecați și aduși la viață în Isus prin biserica Sa?

Într-o zi, poporul lui Dumnezeu - din care vor face parte și oamenii vindecați și aduși la viață prin altruismul membrilor bisericii - va locui pe Noul Pământ, unde curge un alt râu, care iese de la tronul lui Dumnezeu. Acolo nu vor mai exista nici deșert, nici pământ sterp și nici moarte.

Până atunci – în timp ce așteptăm acea lume binecuvântată – Dumnezeu vrea ca biserica Lui să fie un loc de unde să se reverse vindecare și viață îmbelșugată către societate. El vrea să lucreze prin noi pentru a revigora și transforma „deșertul”, „câmpia” și „apele moarte” din zona noastră în locuri pline de viață prin Isus (Ioan 10:10). Acesta este tot mesajul adventist exprimat într-o singură frază.

Citește Amos 5:24. Ce face biserica ta ca să fie un „râu vindecător” pentru localitatea în care se află?

Miercuri, 20 iulie - Făgăduințele „anului de îndurare”

În Vechiul Testament, întâlnim des ideea că oamenii cu o stare materială și spirituală bună vin în întâmpinarea nevoilor celor cu o stare mai puțin bună.

7. Citește Isaia 61:1-11. Ce le spune aici Dumnezeu celor din poporul Său și cum putem aplica aceste învățături la viața noastră și la chemarea noastră? Vezi și Luca 4:18.

Capitolul 61 al cărții lui Isaia începe cu declarația că Duhul Domnului lucrează prin Cel Uns pentru a le aduce vești bune celor nenorociți, pentru a-i vindeca pe cei cu inima zdrobită, pentru a le vesti robilor slobozenia și prinșilor de război izbăvirea (Isaia 61:1). Toate acestea se împlinesc într-un „an de îndurare al Domnului”. Expresia aceasta face referire la anul jubiliar care, după cum am văzut deja, avea numeroase prevederi legate de împlinirea nevoilor celor sărmani.

Astfel, cei ce plâng și sunt mângâiați, cei întristați din Sion cărora li se dă „o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plânsului, o haină de laudă în locul unui duh mâhnit” (Isaia 61:33), sunt cei care „vor zidi iarăși vechile dărâmături” și „vor ridica iarăși năruirile din vechime”. Beneficiarii jubileului mesianic devin agenți de transformare ai societății, înnoind cetățile pustiite (Isaia 61:4) Ei sunt numiți preoți și slujitori ai lui Dumnezeu și sunt susținuți prin bogățiile popoarelor din jur (Isaia 61:5,6).

Imaginile din acest capital, în care Unsul Domnului transformă popoarele din jurul Israelului prin prosperitatea celor care au făcut legământ cu El (versetele 8,9), se aplică în dreptul celor care, astăzi, sunt chemați să fie preoți și slujitori în diferitele zone ale lumii, Să nu se simtă oare influența transformatoare a acestei profeții atunci când ne bucurăm în Domnul, când sufletul ne este plin de veselie în Dumnezeu și când stăm îmbrăcați în hainele mântuirii în mijlocul concetățenilor noștri (Isaia 61:10,11)?

Citește Isaia 61:9. Ce mărturie puternică despre ce poate face Dumnezeu prin poporul Său! Se poate spune acest lucru despre poporul Său de astăzi? De ce da sau de ce nu?

Joi, 21 iulie – Biserica: un agent al schimbării

8. Citește Mica 6. Ce lucruri dezaprobă Dumnezeu aici?

Mica este un alt profet din Vechiul Testament care subliniază faptul că formele religioase, dacă nu sunt însoțite de manifestarea dreptății și a milei cu smerenie și în mod deliberat, nu sunt niciodată acceptate de Dumnezeul drept și milostiv.

9. Care este ideea esențială din Mica 6:8?

„Religia adevărată este practică. Ea include, fără îndoială, ritualurile și ceremoniile bisericii, dar... nu constă atât de mult în a ne abține de la mâncare cât în a ne împărți hrana cu cel flămând. Evlavia practică este unicul

tip de religie recunoscut la bara de judecată a lui Dumnezeu (Matei 25:34-36)” – Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 4, p. 306

Dumnezeu refuză și astăzi, la fel de mult ca în trecut, apostazia religiei exterioare care exclude evlavia practică menționată în Mica 6:8. Formele religioase nu sunt un scop în sine, ci un mijloc care ne ajută să atingem un scop, iar scopul nostru este Hristos, pe care suntem chemați să-L descoperim și altora.

În introducerea studiului din această săptămână, am citit despre două familii care s-au mutat în mijlocul unor oameni care la prima vedere erau irecuperabili, cu intenția de a se îngriji de nevoile lor. Și i-au făcut prieteni pe unii dintre ei, i-au invitat în casa lor și au format o mică grupă. Membrii acestei grupe, care, cu timpul, a devenit tot mai numeroasă, s-au rugat ca Dumnezeu să le arate cum să readucă viața în cartierul lor. În parteneriat cu o agenție de dezvoltare creștină, au început să recruteze voluntari care să-i ajute să reconstruiască locuințele dărăpănate din jurul lor.

Dacă ai avea ocazia să le faci o vizită, ai găsi acolo un cartier nou și prosper, cu o situație mult mai bună decât înainte. Toate aceste roade frumoase au fost obținute pentru că o biserică mică și-a dorit să manifeste dragostea lui Isus în mod practic. Iată o metodă minunată prin care Hristos a ajuns la inimile altora prin intermediul credincioșilor Săi!

În acest pasaj, Dumnezeu Se adresează poporului Său în ansamblu. Totuși, în versetul 8 El se adresează fiecăruia, individual, folosind persoana a II-a singular. În ce măsură reflectă viața ta binele descris aici de Domnul?

Vineri, 22 iulie - Studiu suplimentar

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acestui studiu, citește Ieremia 22:1-16; Ezechiel 16:49; Zaharia 7:9,10. De asemenea, citește din *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 4, Comentariile lui Ellen G. White, pp.1165-1166; iar din cartea *Mărturii*, vol. 6, capitolul „Planul lui Dumnezeu pentru casele noastre de sănătate”, pp. 227-228.

„Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?” (Mica 6:8). Putea Domnul să-Și exprime cerințele mai clar de-atât? El ne-a arătat ce este bine. Cuvântul utilizat aici pentru „bine” apare în mod repetat în Geneza 1, cu referire la lumea noastră de dinaintea căderii în păcat. Astfel, suntem trimiși, în mod indirect, înapoi la ideal, la lumea perfectă pe care Dumnezeu a creat-o pentru noi și pe care ne-o va reda la revenirea lui Isus. Expresia tradusă cu „ce alta cere Domnul de la tine” poate fi redată (mai fidel poate) cu „ce alta caută Domnul la tine”. Ce caută Domnul la noi, poporul Său pe care l-a răscumpărat și peste care a revărsat harul lui Hristos? Răspunsul este dat de calitatea relației noastre cu ceilalți oameni și cu Dumnezeu. Prima cerință este *să facem dreptate*. Studiul din acest trimestru, care își propune să caute răspunsuri la întrebarea „Cum să ajutăm victimele nedreptății?”, ne oferă cadrul perfect pentru a dezbate această cerință. A doua cerință este *să iubim mila*. Lumea în care trăim poate fi uneori extrem de crudă. Cât de puternică ar fi mărturia noastră, dacă am iubi mila și dacă am manifesta această iubire prin gesturi de milă față de alții! A treia cerință este *să umblăm smeriți cu Dumnezeul nostru*. În Mica 6:4, Domnul își îndeamnă poporul să fie smerit înaintea Lui și să-I fie credincios pentru că l-a eliberat din Egipt. Cu cât mai valabil este acest îndemn pentru noi, care am fost eliberați din păcat prin sângele lui Isus! Jertfa Sa pe cruce și prețul pe care L-a plătit pentru răscumpărarea noastră ar trebui să ne determine să fim tot timpul smeriți înaintea Domnului.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Cronici 25 - 2 Cronici 2

1. Cum au stabilit muzicienii ordinea slujirii?
2. Cine era mai mare peste vistieria templului?
3. Pe cine numește cronicarul „prietenui împăratului” David?
4. Unde era cortul întâlnirii la începutul domniei lui Solomon?

Viața lui Iisus, capitolul 82

De ce se închiseseră ucenicii în camera de sus?